

Măiestria Maestranzei

(Costin Popa – 10 martie 2010)

Remarcabile inițiativele Institutului Cervantes din București în a prezenta publicului, la Ateneul Român, formații camerale spaniole de valoare! Cu bucurie îmi amintesc de ansamblul Los Musicos de Su Alteza care ne-a vizitat acum mai bine de șase ani.

Recent, o nouă satisfacție, întâlnirea cu septetul La Maestranza, pe un afiș înscris în ineditul festival „Flamenco clasic și noile genuri”, desfășurat în București în perioada februarie-martie. O manifestare care a mai inclus seri de dans („Sentimientos - Tablao flamenco de Yolanda Osuna”), jazz („Chicuco” – Trio Sergio Monroy), chitară flamenco (Javier Conde) dar și proiecțiile a șapte filme regizate de renumitul Carlos Saura, totul prilejuit de marcarea celor șase luni de președinție spaniolă a Uniunii Europene. Momentul cultural de la Ateneu a fost prefătat de Excelența Sa Dl. Estanislao de Grandes Pascual, Ambasadorul Spaniei în România și de Dl. Juan Carlos Vidal, directorul Institutului Cervantes din București.

Străvechi dans andaluz, adânc rezonant în spirit, flamenco a depășit nivelul tradițional și s-a înscris între importante surse inspiratoare ale culturii spaniole. În serata pe care ne-a oferit-o ansamblul La Maestranza, tulburătorul dans a fost prezent prin compozițiile lui José Maria Gallardo del Rey, conducătorul muzical al formației și reputat chitarist. Nu a fost prima vizită a artistului spaniol la București. Faptele se leagă. A revenit după ce, acum cinci ani, a lăsat o minunată impresie într-un recital solo, intitulat „Cervantes și muzica” și dedicat celui de-al IV-lea Centenar Quijote.

Așa încât, în 2010, din nou excelență sub cupola Ateneului. Misterul și melodicitatea flamenco-ului, armoniile clasice au înfățișat în mare parte o muzică liniștitoare, domoală și reflexivă, pe alocuri tristă și evocatoare, pe alocuri plină de ritmuri debordante, îndrăcite, câteodată alternante adagio-urilor poetice. Toate piesele au fost remarcabil colorate: atât **Uvertura de Silverio**, **Concertul pentru trei nopți de primăvară în Sevilla**, **Foc**, **Portola Sycamore**, **Falla de la Maestranza**, cât și cele dedicate, precum **Banderillas de Tiniebla** (lui García Lorca), **Epitaf pentru Isaac Albéniz** sau **Suita Lorca**.

Aș fi nedrept dacă măiestriei componistice și de virtuos a lui Gallardo del Rey nu le-aș adăuga pe cele ale fiecărui membru al ansamblului cameral fondat în 1994 la San Lorenzo de Escorial. Așadar, îi numesc pe Ezequiel Cortabarría Salgueiro (remarcat ca flaut solo în **Banderillas de Tiniebla** și în intervențiile însoțite de percuție din **Concertul pentru trei nopți de primăvară**), Vicente José Sabater Sancho (clarinet solist și dialogând cu flautul în **Banderillas de Tiniebla**),

Eva María Martín Mateu (violă), John Stokes (violoncel), Germán Muñoz Palazón (contrabas și chitară electrică), Javier Valdunciel (percuție).

Măiestria **Maestranzei!**